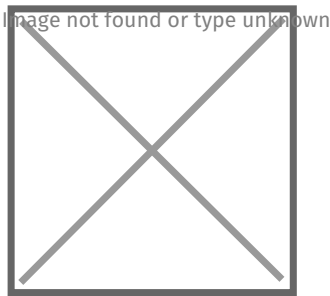

О. П. Кушнірук, І. М. Лисенко

Єрмоленко-Южина Наталія Степанівна

ЄРМОЛЕНКО-ЮЖИНА Наталія Степанівна (дівоче – Плуговська; сценіч. – Єрмоленко; 1881, Київ – 22. 09. 1948, Париж) – співачка (драматичне сопрано). Дружина *Д. Южина*. Заслужений артист Респ. (1920). Співу навч. у Києві в [М. Зотової](#) (1897–1901) та в Парижі у П. Відаля. Творчу діяльність розпочала 1900 у приват. опер. трупі А. Церетелі (С.-Петербург). 1901–06, 1910–13, 1915–20 – солістка Маріїн. театру в Петрограді (нині С.-Петербург), 1906–08, 1913, 1916 – Великого театру, 1908–10 – Опери С. Зиміна у Москві. Гастролювала в Одесі, Тифлісі (нині Тбілісі), Баку, Казані, Ростові-на-Дону (обидва – Росія). 1908 брала участь у 1-му сезоні рос. опери (антреприза С. Дягилєва) в Парижі (за партію Марини Мнішек з опери «Борис Годунов» М. Мусоргського була представлена до Ордена Почес. Легіону). Від 1917 співала у театрі «Ковент-Гарден» (Лондон). Гастролювала в Італії, Німеччині, Франції, Іспанії, Росії та ін. Від 1924 мешкала в Парижі, періодично виступала на сцені «Гранд-Опера». Володіла голосом широкого діапазону; виконувала також мецо-сопран. партії. Пропагувала в Росії і Франції укр. музику, зокрема у Москві як актив. чл. товариства «Кобзар» виступала з укр. нар. піснями, романсами М. Лисенка, Я. Степового, Б. Підгорецького; у Петрограді разом з [І. Алчевським](#) організовувала вечори укр. пісні й романсу. Записала на грамплатівки бл. 60 творів.

Фотоілюстрації

Основні партії

Ядвіґа Запольська («Пан воєвода» М. Римського-Корсакова), Поппея («Нерон» А. Рубінштейна), Електра (однойм. опера Р. Штраусса), Ельза, Венера, Брунгільда («Лоенґрін», «Тангейзер», «Зигфрід» Р. Ваґнера), Ліза («Пікова дама» П. Чайковського), Ярославна («Князь Ігор» О. Бородіна), Горислава («Руслан і Людмила» М. Глінки), Марфа («Царева наречена» М. Римського-Корсакова), Аїда, Віолетта («Аїда», «Травіата» Дж. Верді), Кармен (однойм. опера Ж. Бізе).

Рекомендована література

1. Заслуженная артистка Республики // Жизнь иск-ва. 1920, 2 июня;
2. Боголюбов Н. 60 лет в оперном театре. Москва, 1967;
3. Москалец О. Наталія Єрмоленко-Южина // КС. 2006. № 2.

Бібліографічний опис:

Єрмоленко-Южина Наталія Степанівна / О. П. Кушнірук, І. М. Лисенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20045>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).